

Nemohla zapomenout na nic z toho, co se stalo – na Lilith a hvězdné ostří, protínající jeho hrudník a nakonec i srdce. Cítla, jak to její zatepalo v bolestné odpovědi. Nakonec se utišilo, jako by se přes něj převalila zlá vlna, kterou však vítr odvál do zapomnění.

Přesto jí v něm zůstal střípek bolesti, kterou si chtěla uchovat navždy, aby jí nedovolila úplně zapomenout, jaké to bylo mít jej po svém boku.

Před trůn předstoupil Lavaj a podával jí zprávu na černém pergamenu. Byl zamotaný do ruličky a převázaný rudou stuhou. Sotva se sametové stuhy dotkla, sama se rozvázala a pergamen se rozevřel.

Všechno ztichlo, vířící nestvůry usedly na zem a jako psi se staženými ocasy klopily oči strachem pod tíhou moci, jež naplnila vzduch, až praskal.

Ayanna se ztěžka nadechla. Pergamen jí vypadl z rukou a jako peříčko se snesl kolébavými pohyby k zemi. Sotva se jeho okraj dotkl dlažby, změnil se v temnou hmotu, přetvářející se do smyslného ženského těla v upnutých rudých šatech.

Lilith! Zatnula prsty do područek a její vlastní temnota – Darath – se připravila té zmiji rozsápat hrdlo. Žena zkřivila rudé třešňové rty do posměšného úšklebku, aniž by poodhalila perličkově bílé zuby. Přehodila si dlouhé havraní vlasy přes rameno, jež jí splývaly na záda jako sametový vodopád.

„Nepotrvá dlouho a budeš následovat svého milého, nicko!“ zasyčela Lilith a v předstíraném zamyšlení si ukazovákem poklepávala o spodní ret. „Nebo že bys táhla rovnou za svým otcem?“

Ayanna se pokusila vykresat vztek tak mocný, který by Lilith smetl, jenže toho nebyla schopná. Kdysi by jednala impulzivně a vrhla by se na ženu před sebou, jenže teď jako by ji vše opustilo. S ledovým klidem vstala z trůnu a nechala Daratha odpočívat. Překročila jeho ostnatý ocas, sestoupila níž, dokud nestanula Lilith tváří v tvář. Pozvedla ruku k démončině obličejí a naprosto netečně, jako by před ní stálo dítě, ji cvrnkla do nosu. Už dávno necítla strach ani hrůzu, kterou vždy Lilith pouštěla.

Lilithin obrys se zavlhl – a rudé šaty i s vlasy a krutýma očima zmizely. Postava se zvětšila, zmohutněla a nabrala svaly.

Ayanna najednou hleděla do černých očí, jež nevyzařovaly krutost, ale naléhavost. Svou stále pozvednutou ruku natočila, aby mohla Astarotha pohlédit po tváři, ale na poslední chvíli se zarazila. Co když se při doteku rozplyne, tak jako Lilith? Je to jen její divadélko?

Stáhla ruku zpátky, zatínala nehty do dlaně. Potřebovala cítit alespoň něco. Z pŕlměsíčků v kůži se vyronily kapky krve.

Astaroth pootevřel rty, ale žádný zvuk z nich nevyšel. Zazněl přímo v její hlavě.

Zůstaň v bezpečí.

Sehnul se k ní, jeho rty se však k jejím nepřitiskly a nepředaly jí jejich teplo. Neucítla jejich hebkost. Nikdy se jí nedotknou, vždy se nakonec rozplynou.

...

S prudkým trhnutím otevřela oči. Tentokrát jí ani srdce nebušilo tak splašeně, jako když se jí ten sen zdál poprvé.

